

Христосъ казва: пазете брата си отъ зло. Когато нѣкой страда, помогни му; когато е гладенъ, нахрани го; когато е робъ или пленникъ, освободи го. *Положете душата си за ближнитъ си и за народа си.*

Арабитѣ свиха уста: мѣдро говори, казваха тѣ. Но все пакъ искаха нѣкакъ да го сплетатъ, та запитаха:

— Христосъ е плащалъ данъкъ на римляните, за себе си и за народа си. Защо вие не ни плащате данъкъ? Ако ни заплатите по една жълтица за всѣки пленникъ вашъ приятель, ние ще освободимъ пленниците и тогава ще живѣемъ съ васъ въ миръ.

Кирилъ пакъ отговори:

— Христосъ плати данъкъ на римляните да изпълни закона, защото тогава царството бѣше римско. Вие не плащате данъкъ на вашия халифъ, но карате съ сила другите народи да му плащатъ. И затова вие ядете чуждия залъгъ и мѫчите раята.

Следъ това арабитѣ зададоха още много въпроси на Кирила, ала той сърдично на всички отговори смѣло, ясно и твърдо.

Като видѣха, че не могатъ да победятъ младия мѣдрецъ съ наука и разни магии, арабските учени заведоха Кирила въ подземията на халифова дворецъ и показаха всички скъпоценности, цѣли гюмове съ злато и сребро, голѣми долапи съ златни сѫдове, скъпки чинии, ножове, вилици, сахани, окачени на стените персийски килими, червени, сини и зелени платове, изработени кожи, копринени ризи, платна и всѣкакви украси.